v tom, že tato okolnost nebyla přesně vyšetřena. Poněvadž pak proti úsudku žal. úřadu, že velikost frekvence ani v tomto směru momentem rozhodujícím není, stížnost žádné námitky neformuluje, bylo ji zamítnouti jako bezdůvodnou.

## Č. 6838.

**Policajné právo trestné (Slovensko): * Nešetrenie predpisu odst. 4. § 214 trest. polic. poriadku uhor. č. 65.000/1909 nespadá pod odst. 2 č. 4 § 204 toho samého trest. polic. poriadku; nezakladá tedy vadu, ku ktorej by úrad vyššej stolice nútený bol prihliadnuť z úradnej moci.**

(Nález zo dňa 26. oktobra 1927 č. 22.055).

Vec: Štefan A. v F. proti ministru pre správu Slovenska stran policajného priestupku pytláctva.

Výrok: Napadnuté rozhodnutie zrušuje sa ako nezákonné.

Dôvody: Sť-ľ oznámil dňa 3. októbra 1923 obecnému predstavenstvu obce F., že podal proti dražbě poľovného práva obce — dňa 29. júľa 1923 konanej — odvolanie, vzdor tomu však vydražitelia Karol L. a spol. jeho vykonávajú už od 1. augusta počínajúc poľovné právo a žiada tedy, aby novým nájomcom obec brachiálnou silou zabránila výkon poľôvného práva.

Rozsudkom zo dňa 17. októbra 1924 oslobodil policajný sudca okr. úradu v Šale n/V. obvinených a zaviazal sť-ľa, aby trovy čiastkou 237 Kč 60 h zaplatil, ohľadne útrat účtovaných zástupcom sť-ľovým čiastkou 400 Kč ale vyslovil, že útraty tie je povinný snášať sť-ľ sám dľa § 215 pol. tr. por., lebo zapríčinil ich svojím bezdôvodným a lahkomyslným oznámením.

Župný úrad v Bratislavě rozsudkom zo dňa 3. januára 1925 pozmenil rozsudok I. stupňa a sť-ľa od povinnosti zaplatenia trov obvinených v čiastke 237 Kč oslobodil, lebo obžaloba bola dobromyseľná a odôvodnená, poneváč však obvinení jednali dobromyseľne, boli oslobodení.

Minister pre Slov. nap. rozsudkom rozsudok II. stupňa v čiastke sť-ľom napadnutej, pokiaľ se týka výroku o trovách dľa § 200 pol. tr. por. zmenil a zaviazal sť-ľa, aby trovy pokračovania 400 Kč a 237 Kč 60 h v smysle § 214 pol. tr. por. zaplatil, lebo dľa § 39 zák. čl. XX: 1883 môže byť pre priestupok § 26 cit. zák. čl. zavedené policajnetrestné pokračovanie len k sťažnosti majiteľovej, lebo nájomca poľovného revíru, tedy zrejme len k ponose súkromého žalobcu a poneváč dľa § 214 pol. tr. por. v páde oslobodenia nesie tento trovy, bolo treba pozmeniť v tomto smere výrok II. stupňa a súkromého žalobcu k náhrade trov pokračovania odsúdiť.

O sťažnosti napadajúcej toto rozhodnutie uvažoval nss takto: — —

Sťažnosť namietá, že neprávom bol sť-ľ posúdený zaplatiť trovy v čiasti 237 Kč 60 h, vzniklé v trestnom pokračovaní obranou obžalovaných, lebo rozhodnutím II. inštance boly útraty trestného pokračo-

vania vzájomne zrušené, a proti tejto časti rozhodnutia II. inštancie odvolanie nebolo zo strany obžalovaných podané, a tedy úrad bez opravného prostriedku v tomto smere podaného nebol oprávnený v tejto časti rozhodnutie II. inštancie na ťarchu sť-ľovu zmeniť.

Nss túto námietku sťažnosti uznal za opodstatnenú.

Žal. úrad opiera tento svoj — výše uvedenou námietkou napadnutý — výrok o odst. 2 bod 4 § 204 pol. trest. por., uvádzajúc, že dľa zákonného ustanovenia teraz citovaného, nútený bol z povinnosti úradnej k tomu porušeniu podstatného formálneho predpisu prihliadnuť, ktorý uvedený je v § 214 pol. trest. por. v tom znení, že musí byť súkromý žalobce v prípade oslobodenia obvineného posúdený k náhrade trov pokračovania trestného.

Toto stanovisko žal. úradu je mýlne a protiví sa zákonu, poneváč v smysle odst. 2. bodu 4 § 204 pol. trest. por. oprávnený je apelačný úrad cez medze žiadosti v odvolaní uvedenej, tedy z povinnosti úradnej odvolaním napadnutého usnesenia i v časti odvolaním nenapadnutej zrušiť alebo zmeniť, keď nebolo vôbec použité alebo nesprávne bolo použité niektoré podstatné pravidlo pokračovania.

Poneváč ale tento výrok rozsudku o útratách, že tie zo stránok, ktorá má snášať, nepodlieha pravidlám formálneho práva, — aké má na mysli § 156 pol. trest. por., — ale pravidlám materiálneho práva, keďže žal. úrad výrok rozsudku II. inštancie vynesený v otázke snášenia trov trestného pokračovania vo smysle v ňom uvedenom považoval za porušenia podstatného formálneho pravidla, ku ktorému by bylo z úradnej povinnosti prihliadnuť, porušil tým zákon.

## Č. 6839.

**Policejní řízení trestní. — Řízení před nss-em (Slovensko) : Zamítavé vyřízení žádosti, aby podle § 17 zák. o ss byl přiznán odkladný účinek stížnosti podané k nss do rozhodnutí stran náhrady útrat řízení soukromým žalobcem osobám žalovaným, nelze opříti o důvod, že by povolení odkladu podle ustanovení §§ 227 a 234 a násl. uher. polic. řádu trestn. a § 31 zák. čl. XL : 1879 odporovalo veř. řádu.**

(Nález ze dne 26. října 1927 č. 22117.)

Věc: Štěpán A. ve F. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o přiznání odkladného účinku stížnosti na nejvyšší správní soud.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-l byl rozhodnutím min. pro Slov. z 12. října 1925 uznán povinným zaplatiti výlohy 400 Kč a 237 Kč Kč 60 h, jež vznikly trestním řízením, zahájeným k jeho oznámení jako soukromého žalobce na několik osob pro přestupek hon. zák. St-l podal proti tomuto rozhodnutí stížnost k nss a žádal u min. pro Slov., aby stížnosti té byl přiznán odkladný účinek. Nař. rozhodnutím nebylo žádosti té vyhověno.

Stížnost do tohoto rozhodnutí shledal nss důvodnou.